

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

57. évfolyam, 244. szám

Ára: 80 fillér

Vasárnap, 1967. október 15.

Szolidaritási hét Vietnammal

Júliusban a stockholmi nemzetközi Vietnam-konferencia szervezői kezdeményezték, hogy október 21-e legyen az amerikai imperialisták agressziója elleni tiltakozás, s a vietnami nép iránti szolidaritás napja. Felhívásukra világszerte újabb békemeneteken, tüntetéseken és más megmozdulásokon fogalmazták meg a becsületes, józan gondolkodású emberek százmillióinak követelését: „El a kezekkel Vietnamtól!”

Október 15 és 21 között vietnami hetet rendezünk hazánkban, hogy ezzel is támogassuk a szabadságukért és függetlenségükért harcoló hazafiak igazságos ügyét. Azt szeretnénk, ha újabb nagyszabású eseménysorozat tanúsítaná: egyet vallunk mindazokkal, akik fölemelik szavukat a Johnson-kormány elvakult tervei és cselekedetei ellen, s megannyi formában és fórumon tolmácsolják a népek jobbik felének, élő lelkiismeretének követeléseit — hangzik a vietnami hetet rendező magyar politikai és társadalmi szervezetek, egyesületek tegnapi kibocsátott felhívása.

Vietnam vérzik, de ellenáll. *Dinh Ba Thi*, a Dél-vietnami Nemzeti Felszabadítási Front budapesti állandó képviselőjének vezetője népe nevében hangoztatta az Országos Békatanács Elnökségének legutóbbi ülésén: „Megtorhetetlen harci elszántsággal szállunk szembe a kegyetlen és eszeveszett amerikai agresszorokkal, nem hátrálunk meg, és igaz ügyünk győzi!”

A világ különböző társadalmi berendezkedésű országai más és más politikai meggyőződésű és vallású lakóinak egyre nagyobb tömegei szolidaritás Vietnammal, s követelik az amerikai agresszió megszüntetését. *Hazánkban a társadalom közérzése* a testvéri és tettekben kifejeződő szolidaritás Vietnammal, a felháborodás és harag a támadóval szemben. A testvéri együttérzés és a bajba jutott támogatása politikai harccal és a tőlünk telhető anyagi eszközökkel természetesen kötelesség. Hiszen életről, halálról, békéről, háborúról, szabadságról, vagy szolgaságról van szó a földrajzilag tőlünk távoli Vietnamban, amelynek küzdő népével vagyunk.

Érzéseink és cselekedeteink időről időre az egész társadalmunkat átfogó békemozgalmi akciókban csúcsosodnak, amelyek erősítik szolidaritásunkat. A tavaszi békehónapban a gyárak, termelőszövetkezetek, vállalatok, intézmények dolgozói, az iskolák tanulói az együttérzésen, a tiltakozáson túl jó szívvel adták forintjaikat is a vietnami szolidaritási alapnak. A támogatásnak ez a módja is hatásos volt és az országban a vietnami hazafiaknak több mint 22 millió forint gyűlt össze. Csongrád megye dolgozói több mint 2 millió forintot juttattak el a vietnami szolidaritási alapnak. Az országos megmozdulás nyomán az összeadott forintos millióiból két tábori kórházat és gyógyszereket küldhettünk a Dél-vietnami Nemzeti Felszabadítási Frontnak, egy 300 ágyas kórház és öt iskola teljes felszerelését adhattuk a Vietnami Demokratikus Köztársaságnak.

Társadalmunk, a közvélemény álláspontja egybevág kormányunk azon intézkedéseivel is, amelyeket a vietnami népert, megsegítéséért a kialakult helyzetben tesz, tennie kell. A Magyar Népköztársaság és a Vietnami Demokratikus Köztársaság kormányainak képviselői — mint ismeretes — ebben a hónapban Budapesten megállapodást írtak alá. Eszerint Magyarország jövőre további térítésmentes katonai segítséget nyújt a testvéri Vietnami Demokratikus Köztársaságnak. Ezzel együtt — részben az évi árucserre kereteiben, részben pedig hosszúléjárati kamatmentes hitel formájában — polgári jellegű árukat szállít, valamint vállalja vietnami szakemberek képzését, továbbképzését hazánkban.

Mától, vasárnaptól társadalmunk álláspontjának kifejezeként a Hazafias Népfrent békemozgalmi akcióbizottságai, s a többi társadalmi- és tömegszervezet a „Politikai harc Vietnammal!” és a „Teljes támogatást Vietnammal!” jelszó jegyében az egész országban megrendezik a vietnami szolidaritási hetet. Október 15 és 21 között — a szolidaritási héten — Vietnam ügye az egész országban, minden munkahelyen a közösségi figyelem középpontjába kerül. A szolidaritási héten Szegeden, a szegedi járásban és egész Csongrád megyében a dolgozó emberek ismételten megerősítik, hogy egyetértésükkel, támogatásukkal találkozik a vietnami hazafiak igazságos küzdelme. Az országos eseménysorozat — amint azt a közhangulat alapján joggal állapíthatta meg az Országos Békatanács Elnöksége — bizonyosan kifejezi, hogy „a magyar nép az amerikaiak háborús eskalációs lépéseire a vietnami néppel vállalt szolidaritás erősítésével, az USA agressziója elleni tiltakozás eskalációjával válaszol.”

A Hazafias Népfrent Csongrád megyei békemozgalmi akcióbizottsága támogatja és elősegíti azt a kezdeményezést is, hogy a szolidaritási hét során a gyárakban és a termelőszövetkezetekben munkabrigádok, az iskolákban pedig úttörőcsapatok vegyék fel vietnami hősök nevét.

Október 21-én, a szolidaritási hét zárónapján Szeged, a megye dolgozói — akárcsak az egész országban és világszerte — megünneplik a vietnami hősök napját. Azoknak a vietnami hazafiaknak adózunk ekkor, akik népük szabadságáért, függetlenségéért életüket adták.

A szolidaritási hét napjaiban újabb tartalommal, kiállással és cselekedetekkel telítődik a jelszó: „Politikai harc Vietnammal!” és „Teljes támogatást Vietnammal!” Mi, magyar emberek Vietnammal voltunk, vagyunk és leszünk, mert népének igaz, emberi ügyéről, szabadságáról, hősi küzdelméről van szó.

Vietnami műszak a termelőszövetkezetekben

A szentesi Árpád Tsz tag-sága legutóbbi közgyűlésén úgy határozott, hogy október 21-én, a vietnami hősök napján vietnami műszakot tart, s e munka értékét a hős vietnami nép megsegítésére ajánlja fel. A szövetkezet tagsága ugyanakkor felhívással fordult Csongrád megye valamennyi termelőszövetkezetének közösgéhez: csatlakozzanak kezdeményezésükhöz, kövessék a segítség példáját. A csatlakozó termelőszövetkezetek a Hazafias Népfrent megyei titkárságára nyújthatják be elhatározásukat, a szolidaritási alapra összegyűlt pénzüsségeket pedig az ugyaott igényelhető csekklapra fizethetik be. (Szolidaritási Bizottság, Budapest, 909.445—K. 95.)

A magyar párt- és kormányküldöttség, amely október 10-től a CSKP Központi Bizottsága és a csehszlovák kormány meghívására baráti látogatáson Csehszlovákiában tartózkodott, tegnap délelőtt Kassán fejezte be programját. A kassai pályaudvarról hazainduló delegációt a csehszlovák dolgozók ezrei búcsúztatták. Hatalmas üdvözlő tömeg gyűlt össze a pályaudvar előtti téren és köszöntötte Kádár Jánost, a küldöttség vezetőjét és a delegáció többi tagjait. Küldöttségünk búcsúztatására Kassára utazott Jozef Lénárt, a CSKP Központi Bizottsága elnökségének tagja, miniszterelnök, Vladimir Koucky, a CSKP Központi Bizottságának titkára, Alexander Dubcek, a CSKP Központi Bizottsága elnökségének tagja, Szlovákia Kommunista Pártjának első titkára, Michal Chudik, a CSKP elnökségének tagja, a Szlovák Nemzeti Tanács elnöke és más személyiségek. Jelen volt Sztankó Pál pozsonyi magyar főkonzul is.

A két himnusz elhangzása után katonai díszegység sorakozott fel, majd Jozef Lénárt és Kádár János mondott nagy tapsal fogadott rövid beszédet. Jozef Lénárt egyebek között elmondotta, hogy a magyar küldöttség látogatása során ismételtén bebizonyosodott: barátságunk megbonthatatlan, együttműködésünk gyümölcsöző.

Kádár János elvtárs búcsúszavaiban többek között örömmel mondotta: a küldöttségek néhány napos munkája hasznos és gyümölcsöző volt, tárgyalásaikat, megbeszéléseiket a teljes egyetértés jellemezte, az

összinte, meleg barátság, testvériség légköre hatotta át. A búcsúszavak után Kádár János és Josef Lénárt fogadta a katonai díszegység tisztelgését, majd mielőtt vonatba szálltak volna a magyar delegáció tagjai, a

kassai fiatalok tánc- és dal-együttese köszöntötte őket, az úttörők pedig vörös szegfűcsokrokat nyújtottak át a vendégeknek. A baráti kézfogás után küldöttségünk különvonata kifutott Kassáról.

Kádár János:

Szilárd barátság, bővülő együttműködés

Útban hazafelé Hidasnémetiben, a magyar határálmon keresztül időzött néhány perccel a szerelvény, majd folytatta útját Budapestre. Kádár János útközben a delegációval együtt Csehszlovákiában járt magyar újságírókkal beszélgetést folytatott a testvéri országban eltöltött napokról, a látogatás tapasztalatairól.

A beszélgetés során Kádár elvtárs elmondta: — A magyar párt- és kormányküldöttség olyan szocialista országba látogatott, amellyel kapcsolataink eddig is internacionalisták és barátiak voltak. Az volt a célunk, hogy a barátságot tovább szilárdítsuk, s a jelen követelményeinek és lehetőségeinek megfelelően bővítsük együttműködésünket.

— Küldöttségünk eredményesnek tekinti a látogatást, mert a tárgyalásokon nagyon nyílt, őszinte és elv-

társi légkörben beszéltek meg a legfontosabb kérdéseket. Nagyon fontos, nagyon jó ez a magyar—csehszlovák viszonyt illetően, de — s ezt nem frázisként mondom — feltétlenül hozzájárul a szocialista erők általános összefogásához is. A legfőbb kérdésekről közös nyilatkozatot adtunk ki, tanácskozáson továbbá megállapodtunk azokban a konkrét témákban is, amelyeket mindkét párt- és kormány már a legközelebbi jövőben napirendre tűz.

— Ami a látogatás eseménysorozatát illeti, a közvélemény a hírközlő szervek munkája eredményeként meggyőződhetett arról, hogy kapcsolataink most valóban zavartalanok, nem korlátozódnak a vezető testületek egyetértésére, hanem a két ország népeinek közvetlen barátságát jelentik. A kapcsolatok különböző területeit érintve nyilvánosan is

szóltunk a két ország között létrejött és kibontakozott nagyarányú utasforgalomról, turizmusról. Megítélésünk szerint ez — amellet, hogy természetesen a pihenést, a kikapcsolódást szolgálja —, feltétlenül politikailag is jelentős, hiszen évről évre százezrek utaztak és utaznak egyik országból a másikba. Végső soron tehát a magyar—csehszlovák kapcsolatok milliók közvetlen, személyes élményeit, találkozásait, kapcsolatait is jelentik.

— Meg kell mondanom, hogy az általánosan ismert központi kérdésekben megnyilvánult egyetértésen túlmenően ránk, a Magyar Népköztársaság felelős képviselőire igen mély benyomást gyakorolt, hogy közvetlenül tapasztalhattuk: csehszlovák barátaink valóban lenni nemzetiségi politikát folytatnak és ez — figyelembe véve, hogy Csehszlovákiában jelentős számú magyar él —, ahogy annak lennie kell, tulajdonképpen erősíti a két ország barátságát. Találkozásaink során egyébként voltaképpen három nemzet mindegyike őrzi saját nyelvét, kultúráját, történelmi hagyományait, ugyanakkor mind a három nemzet egyetért a szocializmus alapkérdéseiben, szocialista társadalmat épít, s ezért itt a nemzeti különbözőség nem elválasztó, hanem összekapcsoló, előre lendítő tényező. Mindazok a több nemzetiségű szocialista országok, amelyek a nemzetiségi kérdést helyesen kezelik, számunkra, internacionalista magyar kommunisták, a szocializmus magyar hívei számára megkönnyítik a munkát és a harcot, amelyet céljainkért folytatunk — fejezte be nyilatkozatát Kádár János.

A küldöttség fogadására a Nyugati pályaudvaron megjelent Losonczy Pál, a népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke, Biszku Béla, Gáspár Sándor, Komócsin Zoltán, Nyers Rezső, Szirmai István, az MSZMP Politikai Bizottságnak tagjai, dr. Ajtai Miklós, Czinege Lajos, Németh Károly, a Politikai Bizottság póttagjai, Aczél György és Pullai Árpád, a Központi Bizottság titkárai, dr. Timár Mátyás, a kormány elnökhelyettese, s a kormány tagjai, a Központi Bizottság több tagja és osztályvezetője.

A látogatásról és a tárgyalásokról szóló közös nyilatkozatot szombaton este tették közzé. (Lapunk 2. és 3. oldalán közöljük.)

Szegeden készült az ország legnagyobb villamosa

Tegnap a déli órákban sokan megcsodálták a rókusi főműhelyből a vasúti nagyállomásra a városban végigördülő impozáns új villamos kocsit, amelyet a Szegedi Közlekedési Vállalat dolgozóinak kollektívája a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulójának tiszteletére készített el határidő előtt. A 28 méter hosszúságú — az országban eddig legnagyobb —, 240 személy szállítására alkalmas villamoskocsi tegnap tette meg első útját.

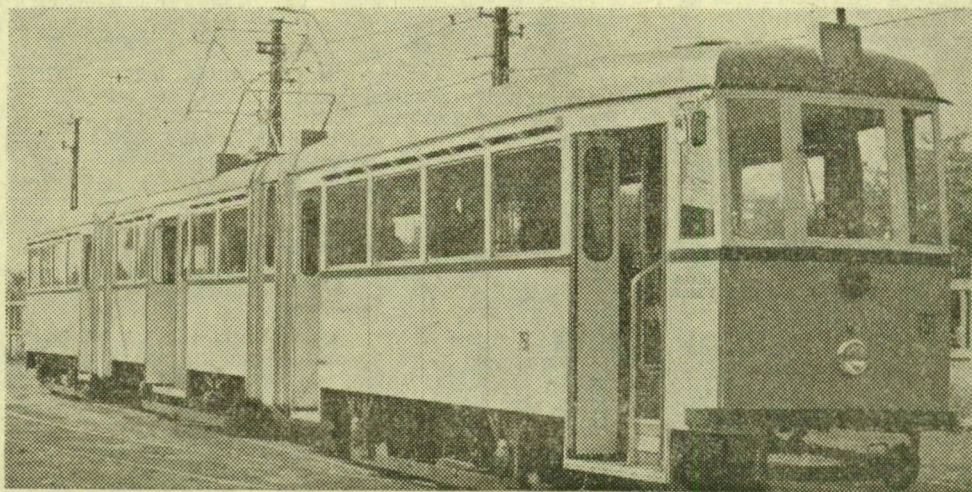
Még a múlt év végén fogott hozzá a Közlekedési vállalat műszaki osztálya — Szíjjártó László osztályveze-

tő irányításával — a tervek készítéséhez. Idén május végén indult a kivitelezési munka s az eredeti elképzelések szerint év végére kellett volna azt befejezni. A jubileumi év tiszteletére azonban Szikora János TMK művezető, Károlyi István, a javítóműhely művezetője, Ocskó Lajos, a tannműhely vezetője, Dianovszki Mihály brigádvezető helyettes, Németh István és Czékus László villanyszerelők, társaikkal együtt vállalták, hogy ebben az esztendőben nem egy, hanem két felújított villamoskocsi adnak át a forgalomnak. Az első elkészült s előreláthatólag az újszegedi vo-

nalon fog közlekedni. A második kocs munkálatai is folynak már s ezt is befejezik év végére. A tapasztalatok birtokában 1970-ig még további 4. tehát ebből a sorozatból összesen 6 villamoskocsi adnak át a közlekedési vállalat dolgozói a forgalomnak.

A próbaút jól sikerült s az első utasok jókivánságait ki fejezték ki a nagyszerű munkát végzett dolgozóknak, s Nagy János TMK csoport-vezetőnek, aki ez alkalommal sajátkezüleg vezette végig a városban a munkatársaival közösen alkotott villamoskocsit.

K. J.

Liebmann Béla felvétele